

Sygn. akt **IC 283/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: **SSR del. Ewa Wiśniewska – Wiecha**

Ławnicy: **Elżbieta Karczevska**

Mirosława Błońska

Protokolant: **sekr. sądowy Piotr Brodowski**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 maja 2018 r. w Warszawie

sprawy z powództwa **M. K. (1)**

przeciwko **M. K. (2)**

o rozwód

I. rozwiązuje przez rozwód związek małżeński zawarty w dniu 4 października 1997 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w (...) W. za numerem aktu małżeństwa Nr(...) pomiędzy M. K. (3) z domu W., córką K. E. i A. B. z domu R., urodzoną (...) w W., a M. K. (2), synem J. i H., urodzonym (...) w W., bez orzekania o winie;

II. wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron M. K. (4) urodzonym (...) w W. i M. K. (5) urodzonym (...) w W. powierza obojgu rodzicom, ustalając, że każdorazowym miejscem zamieszkania dzieci stron będzie każdorazowe miejsce zamieszkania ojca M. K. (2);

III. wobec porozumienia stron i na ich zgodny wniosek nie orzeka o sposobie kontaktów matki M. K. (1) z małoletnimi synami: M. K. (4) i M. K. (5);

IV. kosztami utrzymania i wychowania małoletniego syna stron M. K. (4) obciąża oboje rodziców, z tym że udział matki M. K. (1) w tych kosztach ustala na kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) miesięcznie płatne do rąk ojca M. K. (2) z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

V. kosztami utrzymania i wychowania małoletniego syna stron M. K. (5) obciąża oboje rodziców, z tym że udział matki M. K. (1) w tych kosztach ustala na kwotę 1.300,00 zł (jeden tysiąc trzysta złotych) miesięcznie płatne do rąk ojca M. K. (2) z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

VI. zasądza od pozwanego M. K. (2) na rzecz powódki M. K. (1) kwotę 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, a pozostałe koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

VII. nakazuje wypłacić powódce M. K. (1) z sum Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie – kwotę 300,00 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu połowy opłaty od pozwu.

Sygn. akt **IC 283/18**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 marca 2018 r. M. K. (1) wniosła o rozwiązanie małżeństwa zawartego z M. K. (2) w dniu 4 października 1997 r. bez orzekania o winie, powierzenie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron obojgu rodzicom z ustaleniem miejsca zamieszkania dzieci każdorazowo w miejscu zamieszkania pozwanego, nieorzekanie o kontaktach matki z małoletnimi dziećmi, obciążenie obojga rodziców kosztami utrzymania i wychowania małoletnich z ustaleniem udziału powódki w kosztach utrzymania i wychowania synów M. K. (4) i M. K. (5) w kwocie po 700 zł na każdego z nich miesięcznie płatnych do 10 dnia każdego miesiąca do rąk ojca małoletnich oraz zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych (pozew – k. 3-11).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o rozwiązanie małżeństwa bez orzekania o winie, powierzenie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron obojgu rodzicom z ustaleniem miejsca zamieszkania dzieci każdorazowo w miejscu zamieszkania pozwanego, odstąpienie od ustalania kontaktów powódki z małoletnimi dziećmi, obciążenie obojga rodziców kosztami utrzymania i wychowania małoletnich z ustaleniem udziału powódki w tych kosztach na kwotę 1.200 zł miesięcznie na rzecz M. K. (4) i 1.300 zł miesięcznie na rzecz M. K. (5), płatne do 10 dnia każdego miesiąca do rąk ojca oraz obciążenie obu stron kosztami postępowania i wzajemne zniesienie kosztów zastępstwa procesowego (odpowiedź na pozew – k. 95-101).

Przed zamknięciem rozprawy strony podtrzymywały dotychczasowe stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony zawarły związek małżeński 4 października 1997 r. Mają dwoje małoletnich dzieci: M. K. (4), ur. (...) oraz M. K. (5), ur. (...) (**dowód:** odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 14a; odpisy skróconych aktów urodzenia – k. 15-16).

Między małżonkami nie doszło nigdy do pożycia fizycznego. (okoliczność bezsporna) Po kilku latach małżeństwa strony zdecydowały się oni na adopcję dwójki dzieci: M. K. (4), ur. (...) oraz M. K. (5), ur. (...) (**dowód:** odpisy skróconych aktów urodzenia – k. 15-16). Brak współżycia fizycznego wpłynął znacząco na relacje małżeńskie między M. i M. K. (1). Ze strony żony więź emocjonalna wygasła gdy synowie mieli kilka lat, jednakże ze względu na dobro dzieci, powódka nie zdecydowała się na odejście od męża. Ostatecznie M. K. (1) wyprowadziła się ze wspólnego domu 9 listopada 2017 r. (okoliczność bezsporna)

Po ślubie małżonkowie zamieszkali w domu męża, stanowiącym współwłasność jego i jego rodziców. W początkowym okresie małżeństwa strony miały wspólne konto, jednakże po 2-3 latach od zawarcia związku małżeńskiego postanowiły założyć osobne konta. W związku z tym podzieliły się też kosztami związanymi z utrzymaniem domu i dzieci. M. K. (1) płaciła rachunki za prąd, wodę, ścieki, wywóz śmieci, telefon stacjonarny i telefon jednego z synów, opłaty szkolne (obiady, rady rodziców, część czesnego za szkołę M.), opłaty za terapie M., ubrania, podręczniki, tygodniówki dla dzieci, obozy wakacyjne, opłaty za miejsca, w których rodzina mieszkała w ferie zimowe i letnie, część zakupów spożywczych, zaś M. K. (2) płacił za abonament internetowy, telefon komórkowy drugiego syna, zakupy spożywcze, wynajęcie opiekunki do dzieci i za sprzątanie domu. Dodatkowo małżonkom pomagali ich rodzice: rodzice M. K. (2) partycypowali w kosztach utrzymania domu w ok. 50% (opłaty za gaz, prąd i wodę) oraz opłacali czesne za szkołę M. – 890 zł przez 10 miesięcy w roku, zaś rodzice M. K. (1) częściowo uiszczali czesne za szkołę społeczną, do której uczęszcza młodszy syn M. – 400 zł przez 10 miesięcy w roku, zaś 500 zł pochodziło ze świadczenia „500+”, które do listopada 2017 r. zasilało konto powódki.

Obecnie małoletni mieszkają z ojcem w dotychczasowym miejscu zamieszkania, mają z nim bardzo dobre relacje. Po tym jak matka poinformowała ich, że się wyprowadza, sami podjęli decyzję, że wolą zostać w domu i mieszkać z ojcem. Synowie mają normalne dobre relacje z matką, z którą widują się w środy i jeden dzień weekendu, czasami wychodzą wspólnie do kina, dzwonią do siebie i wysyłają SMS-y (**dowód:** zeznania A. W. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 17 maja 2018 r. – 00:19:47-00:39:46, protokół skrócony k. 139-142, zeznania J. K. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 17 maja 2018 r. – 00:45:53-01:09:22, protokół skrócony k. 142-145, przesłuchanie M. K. (1) – protokół

elektroniczny rozprawy z dnia 17 maja 2018 r. – 01:12:52-01:45:45, protokół skrócony k. 146-149, przesłuchanie M. K. (2) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 17 maja 2018 r. – 01:45:57-02:25:41, protokół skrócony k. 149-153).

M. K. (4) ma 16 lat. Uczęszcza do III klasy społecznego gimnazjum. Na jego miesięczne koszty utrzymania składają się: wyżywienie – 600-700 zł, ubranie – 200 zł, obiady w szkole – 150 zł, czesne – 742 zł, zielona szkoła – 42 zł, wycieczka wiosenna – 42 zł, koszty mieszkania: gaz – 420 zł, prąd – 73 zł, woda – 75 zł, wywóz śmieci – 20 zł, środki czystości – 140 zł, rozrywka – 50 zł, opieka zdrowotna – 120 zł, komputer – 100 zł, telefon – 45 zł, kieszonkowe – 90 zł, wakacje i ferie – 446 zł.

M. K. (5) ma 13 lat, uczęszcza do 7 klasy społecznej szkoły podstawowej. Na jego miesięczne koszty utrzymania składają się: wyżywienie – 450 zł, ubranie – 120 zł, obiady w szkole – 150 zł, czesne – 742 zł, zielona szkoła – 42 zł, wycieczka wiosenna – 42 zł, koszty mieszkania: gaz – 420 zł, prąd – 73 zł, woda – 75 zł, wywóz śmieci – 20 zł, środki czystości – 140 zł, rozrywka – 30 zł, opieka zdrowotna – 150 zł, komputer – 100 zł, telefon – 45 zł, kieszonkowe – 90 zł, wakacje i ferie – 446 zł. U chłopca zdiagnozowano głęboką dysleksję rozwojową oraz cechy syndromu ADHD, które przejawiają się trudnościami w nauce oraz w funkcjonowaniu społeczno-emocjonalnym. M. bardzo emocjonalnie przeżył wyprowadzkę matki, po której uczęszczał przez 2-3 miesiące na terapię. W związku z rozpoznanymi u niego dysfunkcjami wznowił terapię, która będzie kontynuowana. Koszt jednej wizyty wynosi 100 zł, co daje 400 zł miesięcznie. Od listopada 2017 r. M. K. (1) przekazuje świadczenie „500+”, otrzymywane na rzecz młodszego syna M., na konto męża (bezsporne, **dowód:** opinia psychologiczna – k. 103-106, zaświadczenie – k. 107, 133, faktura VAT – k. 108, zeznania A. W., J. K., przesłuchanie M. K. (1), M. K. (2) – j.w.).

M. K. (1) od czasu wyprowadzki uczestniczyła w kosztach utrzymania dzieci w następujących kwotach: w listopadzie 2017 r. – 1.550 zł, w grudniu 2017 r. – 2.613 zł, w styczniu 2018 r. – 1.373 zł, w lutym 2018 r. – 1.533 zł (**dowód:** potwierdzenia przelewów – k. 18-52).

M. K. (1) jest doktorem habilitowanym nauk humanistycznych, bibliologii i informatologii, pracuje na(...) na (...) jako adiunkt habilitowany. Jest to stanowisko naukowo-dydaktyczne, pensum roczne wynosi 210 godzin. Jej średnie miesięczne wynagrodzenie w okresie od 1 grudnia 2017 r. do 28 lutego 2018 r. wyniosło (...) zł netto, dodatkowo zdarzają się jednorazowe umowy np. opinie doktorskie i tłumaczenia, za które uzyskuje dodatkowy dochód. Jako pracownik naukowy publikuje, ale nie są to płatne publikacje. Zdarzały się też możliwości skorzystania z dodatkowych grantów w ramach uczelnianych projektów. W 2016 r. powódka osiągnęła dochód po odliczeniach w wysokości (...) zł. W 2017 r. osiągnęła dochód po odliczeniach w wysokości (...) zł, przy czym jednym ze składników podlegających odliczeniu były darowizny na organizacje pożytku publicznego oraz na cele kultu religijnego w wysokości 4.970 zł.

M. K. (1) wyprowadziła się do spadkowego mieszkania po jej babci położonego przy ul. (...) w W.. Średnie miesięczne koszty utrzymania powódki wynoszą: czynsz – ok. 400 zł, prąd – 76 zł, gaz – 25 zł co dwa miesiące, internet – 100 zł, telefon – 45zł, wyżywienie i środki czystości – 1.200 zł, ubranie – 200 zł, leczenie – 50 zł. Obecnie jest po złamaniu nogi, w związku z czym uczęszcza na rehabilitację raz na tydzień lub dwa tygodnie. Koszt rehabilitacji wynosi 280 zł miesięcznie. W lipcu tego roku czeka ją operacja i dalsza rehabilitacja. Ponadto uczęszcza na terapię psychologiczną, za co płaci 480 zł miesięcznie. Koszty utrzymania samochodu (paliwo, przeglądy, ubezpieczenie) wynoszą średnio 500 zł miesięcznie (**dowód:** zaświadczenie – k. 67, wydruk z kartoteki – k. 68, potwierdzenia przelewów – k. 70-72, 82, PIT za 2016 r. – k. 73-79, faktury – k. 80-81, PIT za 2017 r. – k. 157-161, przesłuchanie M. K. (1) – j.w.).

M. K. (2) jest zatrudniony na (...) na (...) na stanowisku docenta. Jest to stanowisko dydaktyczne, pensum wynosi 360 godzin rocznie. Poza tym jest ekspertem (...). Jest także bardzo aktywny społecznie – do 18 maja 2018 r. był członkiem władz krajowych (...), miesięcznie poświęca na prace społeczne ok. 50 godzin. Otrzymywał przez dwa lata stypendium związkowe w kwocie 1.200 zł co dwa miesiące. W 2017 r. otrzymał też nagrodę od Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w wysokości 19.000 zł oraz wynagrodzenie za ekspertyzę 3.000 zł. Bierze udział w grantach, który kończy się z końcem sierpnia b.r., za który otrzymuje sukcesywnie pieniądze. Jako pracownik dydaktyczny nie może starać się o granty ani pisać recenzji naukowych. Jego wynagrodzenie netto z tytułu umowy o pracę oraz umów

cywilnoprawnych wynosi średnio (...)zł miesięcznie (**dowód:** zaświadczenie – k. 132,PIT za 2017 r. – k.168-170, informacje o wynagrodzeniu – k. 171-174, przesłuchanie M. K. (2) – j.w.).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie załączonych do sprawy aktów stanu cywilnego, kopii dokumentów złożonych przez strony, zeznań świadków A. W. i J. K. oraz dowodu z przesłuchania stron.

Sąd dał wiarę załączonym do akt sprawy dokumentom, jako że zawarte w nich informacje tworzyły spójny obraz stanu faktycznego, a żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne. Świadkowie bazowali na własnych doświadczeniach i obserwacjach oraz w sposób obiektywny i rzeczowy przedstawili znany im stan faktyczny. Świadkowie byli zaznajomieni z sytuacją małoletnich dzieci stron, więziami łączącymi dziećmi z każdym z rodziców oraz ze sprawowaniem opieki nad małoletnimi przez strony.

Zeznania stron Sąd uznał za niebudzące wątpliwości co do okoliczności rozkładu pożycia małżeńskiego stron. Przy wydaniu rozstrzygnięcia Sąd pominął informacje dotyczące winy w rozkładzie więzi małżeńskich z uwagi na wniosek o zaniechaniu rozstrzygania o winie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 56 § 1 k.r.o., jeżeli między małżonkami nastąpił trwały i zupełny rozkład pożycia, każdy z małżonków może żądać, żeby Sąd rozwiązał małżeństwo przez rozwód.

W niniejszej sprawie rozkład pożycia między małżonkami bezspornie nastąpił w listopadzie 2017 r. z chwilą ostatecznego wyprowadzenia się powódki ze wspólnego miejsca zamieszkania stron. Wówczas definitywnie ustąpiła więź gospodarcza między małżonkami. Wiąż fizyczna nie została nigdy nawiązana z uwagi na brak podjęcia współżycia, zaś więź emocjonalna uległa rozkładowi znacznie wcześniej niż w dacie wyprowadzenia się powódki - przynajmniej ze strony powódki, która stwierdziła, że jej uczucie wobec męża ustąpiło, gdy dzieci miały kilka lat. Jednocześnie to dzieci były elementem scalającym małżeństwo stron i ze względu na ich obecność powódka nie decydowała się wcześniej na odejście od męża. Obecnie żadne z małżonków nie widzi możliwości scalenia związku. Wobec braku więzi gospodarczej, emocjonalnej i fizycznej rozkład pożycia stron jest zupełny i trwały.

Rozwiązaniu małżeństwa stron nie sprzeciwiają się również zasady współżycia społecznego, bowiem związek małżeński stron faktycznie przestał już istnieć. Jego rozwiązanie przez rozwód jest w istocie usankcjonowaniem istniejącego stanu rzeczy.

Orzeczeniu rozwodu nie stoi na przeszkodzie także dobro małoletnich dzieci. Małoletni mają prawidłowy kontakt z obojgiem rodziców, mieszkają z ojcem, ale z matką chętnie się spotykają. Stan, w którym rodzice przebywają w separacji faktycznej trwa na tyle długo, że dzieci zdążyły zaaklimatyzować się w nowej rzeczywistości. Małoletni syn M., który gorzej przeżył wyprowadzkę matki, jest pod opieką psychologiczną, uczęszcza na terapię, która jest związana z jego zaburzeniami emocjonalnymi i problemami w funkcjonowaniu w szkole. Jednak problemy te nie zaczęły się z chwilą dowiedzenia się przez niego o rozstaniu rodziców. Rozwód nie powinien zatem negatywnie rzutować na sytuację małoletnich.

Zgodnie z art. 57 § 2 k.r.o. na zgodny wniosek stron sąd zaniechał orzekania o tym, który z małżonków ponosi winę za rozkład pożycia małżeńskiego.

Sąd w wyroku orzekającym rozwód rozstrzyga o władzy rodzicielskiej nad wspólnymi małoletnimi dziećmi obojga małżonków i o kontaktach rodziców z dziećmi oraz orzeka, w jakiej wysokości każdy z małżonków jest obowiązany do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich dzieci, stosownie do dyspozycji art. 58 § 1 i 1a k.r.o.

Sąd pozytywnie ocenił predyspozycje wychowawcze każdej ze stron, co stosownie do treści art. 58 § 1 k.r.o. pozwoliło na pozostawienie obojgu rodzicom wykonywania władzy rodzicielskiej. Zgodnie z wolą stron Sąd ustalił miejsce zamieszkania dzieci przy ojcu, a więc w domu, w którym mieszkały dotychczas i w którym chciały pozostać.

Stosownie do przepisu art. 58 § 1b k.r.o. na zgodny wniosek stron Sąd nie orzekł o kontaktach matki z dziećmi. Powódka spotyka się z chłopcami swobodnie, kiedy oni znajdują dla niej czas, zaś pozwany nie ogranicza jej w żaden sposób w kontaktach z dziećmi.

Art. 58 § 1 k.r.o. nakłada na Sąd także obowiązek rozstrzygnięcia o obowiązku ponoszenia kosztów utrzymania dzieci przez każdego z rodziców. Stosownie do treści art. 135 § 1 k.r.o. wysokość alimentów określana jest w oparciu o zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletnich oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

W odniesieniu do kosztów utrzymania małoletnich, Sąd uwzględnił fakt, że pozwany nie kwestionował wysokości tych kosztów wyszczególnionych w pozwie. Nie ulega również wątpliwości, iż katalog potrzeb wymienionych przez pozwaną jest zgodny z zakresem usprawiedliwionych potrzeb, które winny być wyznacznikiem wysokości alimentów stosownie do treści art. 135 § 1 k.r.o. Sąd przy tym uznał za wiarygodne zeznania pozwanego co do wysokości wydatków na usprawiedliwione potrzeby dzieci we wskazanym przez niego zakresie – tj. wyżywienia M. (600-700 zł miesięcznie) oraz terapii M. (400 zł miesięcznie). Tym samym koszt utrzymania synów stron powinien odpowiednio wynieść 3.355-3.455 zł (M. K. (4)) i 3.535 zł (M. K. (5)). Również zasady doświadczenia życiowego pozwalają przyjąć, iż tak oznaczony wymiar wydatków dzieci żyjących w W. i uczących się w społecznych szkołach, jest adekwatny do usprawiedliwionych ich potrzeb i stopy życiowej stron. Dodać należy, że wprawdzie część wydatków na szkoły ponoszonych jest obecnie przez babcię macierzystą oraz dziadków ojczystych małoletnich, jednakże fakt świadczenia pomocy przez dalszych krewnych nie oznacza zmniejszenia zakresu usprawiedliwionych potrzeb dziecka, ani też nie wyprzedza obowiązku alimentacyjnego rodziców. Nadto nie ma pewności (mimo deklaracji), że po rozwodzie dziadkowie nadal będą chcieli (mogli) wspierać finansowo wnuki i ich edukację.

Określając wysokość alimentów w kwotach 1.200 zł na rzecz M. K. (4) i 1.300 zł na rzecz M. K. (5), Sąd uwzględnił w tej mierze w całości żądanie pozwanego. U podstaw określenia wysokości alimentów na poziomie łącznym 2.500 zł miesięcznie leżały możliwości zarobkowe powódki, które Sąd ocenił na wyższe niż wskazane przez nią w pozwie. Należy zauważyć, że powódka – poza wynagrodzeniem za pracę wynoszącym ok. (...) zł miesięcznie, osiąga dodatkowy dochód z tytułu innych prac, jak np. opinie naukowe i tłumaczenia. Zeznania złożone do urzędu skarbowego za lata 2016 i 2017 wskazują, że dochód miesięczny powódki był wyższy i wyniósł ok. (...) zł (2016 r.) oraz (...) zł (2017 r.). Należy przy tym zwrócić uwagę, że w 2017 r. powódka dokonała darowizny w łącznej wysokości 4.970 zł. Bez tej darowizny jej dochód wyniósł (...) zł, a więc ok. (...) zł. Realnie możliwości zarobkowe powódki należy więc ocenić na wyższe niż tylko wspomniane wyżej wynagrodzenie z tytułu umowy o pracę opisane w zaświadczeniu z(...) dołączonym do pozwu. Wykazany w poprzednich dwóch latach dochód na podobnym poziomie ok. 6.500 zł, uprawnia do wnioskowania, że i w kolejnych latach nie będzie niższy. Należy podkreślić, że określając obowiązek alimentacyjny zawsze należy mieć bowiem na uwadze, że dziecko ma prawo żyć na równej stopie życiowej ze swoimi rodzicami i rodzice mają obowiązek mu to zapewnić. Rozwód nie powinien też co do zasady pogarszać sytuacji materialnej małoletnich dzieci. Oznacza to, że rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonywanie tego obowiązku stanowiłoby dla nich ciężar.

W powyższym kontekście Sąd nie podzielił twierdzeń powódki, że kwota 2.500 zł alimentów na rzecz małoletnich jest dla niej za wysoka. Powódka wskazała w pozwie, że jej miesięczne koszty utrzymania wynoszą 3.342 zł i nawet przy uwzględnieniu tej kwoty, w ocenie Sądu powódce zostanie jeszcze suma niezbędna dla jej utrzymania. Zauważyć też trzeba, że niektóre koszty utrzymania powódki nie stanowią niezbędnych wydatków, np. wydaje się, że powódka może zrezygnować (choćby częściowo) z płatnej rehabilitacji na rzecz finansowanej przez NFZ, niewątpliwie może też ograniczyć używanie samochodu jedynie do niezbędnego zakresu. Biorąc pod uwagę, że mieszka przy ul. (...) w W., a więc prawie w ścisłym centrum miasta dobrze skomunikowanym, swobodnie może jeździć komunikacją miejską.

Finalnie zaznaczyć należy, że kwota zasądzonych alimentów stanowi wciąż mniejszy niż połowa udział powódki w kosztach utrzymania i wychowania małoletnich, co – przy fakcie, że nie sprawuje ona nad nimi bieżącej opieki, a spotyka się z nimi dwa razy w tygodniu – nie jest dla niej nadmiernym obciążeniem. Zatem to na pozwanym będzie spoczywał większy ciężar pokrywania wydatków związanych z utrzymaniem i wychowaniem małoletnich, który przy tym sprawuje nad nimi bezpośrednią bieżącą opiekę. Biorąc po uwagę fakt, że osiąga on jednak wyższe zarobki niż powódka (według zeznań o osiągniętym dochodzie o ponad 1.000 zł), to partycypacja w kosztach utrzymania małoletnich w zasądzonej wysokości jest proporcjonalna do możliwości zarobkowych stron.

Z uwagi na to, iż strony zamieszkują oddzielnie orzekanie o sposobie korzystania z mieszkania nie było konieczne.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 56 § 1, art. 56 § 2, art. 57 § 2 k.r.o. art. 58 § 1 k.r.o. orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Wynik postępowania uzasadniał wzajemne zniesienie kosztów procesu w zakresie kosztów zastępstwa procesowego. Zwrot opłaty nastąpił na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.(t.jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 300).